

Osman Akyüz

Başarmaya Mecburdum

Nehir Söyleşi

Söyleşi: Mustafa Özkan

İÇİNDEKİLER

ÖNSÖZ.....	9
ÇOCUKLUK YILLARI.....	11
Tepeköy'den Maşukiye'ye Uzanan Yolculuğumuz	11
“Ailemizi Annem Ayakta Tuttu.”	13
“Bozulan Otobüs, Rotamızı Değiştirdi.”	15
“Trabzon'da Yılda Üç Kez Göç Yapılır.”	18
“Almanya Yollarında...”	19
“Doğru Bildiğimi Söylemekten Vazgeçmem.”	21
EĞİTİM YILLARI VE İLK MEMURİYET	23
“Hayatımızı Bir Odaya Sığdırdık.”	24
“Gerçekten İmam mı Olacaksın?”	26
“Bu Çocuğun Arkasında Namaz Kılınır mı?”	30
“Bir taraftan da derslere devam ediyorsunuz, değil mi?”	31
“Sağ-Sol Çatışmasının Gölgesinde Geçen Üniversite Yıllarım” ...	31
“İyi Bir Puanla Siyasala Kayıt Oldum.”	33
“Eğitimde de Siyasi Olayların Etkisini Hissettik.”	36

“Zorla Götürüldüğümüz Mitingler de Oluyordu.”	40
“İkinci Memuriyetim, İkinci İstifam”	42
“Kim Vurduya Gidilebilirdi.”	44
“Ülkeme Özel Sektörde de Hizmet Edebilirdim.”	46

ÖZEL FİNANS KURUMLARININ

TOHUMLARININ ATILMASI	50
Kemal Unakıtan: “Osman Bey, Görüşebilir miyiz?”	50
“1985 Yılında Ruhsatımızı Aldık.”	55
“Sadece Bankacılık Gözüyle Bakmadık.”	60
“Amatörlüğün Dinamizmine İnanıyorduk.”	61
“Türkiye, Bilişim Alanında Yolun Başındaydı”	65
“Müesseseye Olan Talep, Motivasyonumuzun Kaynağıydı.”	67
“Tereddütlerim Vardı.”	70

KRİZ YILLARI	73
“Siyasi İrade, Askerî İradeyle İç İçeydi.”	73
“Siz de Kurtulun, Biz de Kurtulalım.”	75
“Öncelikle Kısa Vadede Gelir Temin Ettik.”	79
“Kırılma Noktamız İhlas Finans Krizi Oldu.”	80
“Birkaç Senaryo Üzerinde Çalıştık.”	82
“Yenilenmek İstenen Ruhsata Karşı Çıktım.”	84
“Hükümet Nezdindeki Girişimlerimiz Sonuç Verdi.”	86

MESLEK BİRLİĞİMİZİN SİSTEMİMİZE

SAĞLADIKLARI	89
“Kriz Sürecinin Bitmesini Bekledim.”	89
“Kitap Seçiminde Epey Zorlanıyorum.”	92
“Birliğin Amacı, Mesleğin Geliştirilmesi.”	94

“Dünyada Rekabet Edebilir Bir Sektör Oluşturmayı Hedefliyoruz.”	97
2005 SONRASI DURUM	100
“İş Dünyasından İstirhamım, Katılım Bankalarına Güvenmeleri.”	100
“Borsa İstanbul’u Biz Kurduk.”	104
“Sukuk” Yerine, “Kira Sertifikası”	104
“KOBİ’lerin Gelişmesine Katkı Sağlayarak Ülkenin Kalkınmasına Destek Sunuyoruz.”	106
“Genç Bir Sektörün Oyuncularıyız.”	107
“Sanayi ve Teknoloji Atılımlarını da Finanse Edebiliriz.”	109
“Kâr-Zarar Ortaklığına Vatandaşımızın Tasarrufuyla Girmek İstiyoruz.”	114
“Diyanete Büyük Görev Düşüyor.”	118
“Katılım Bankacılığı Ders Olarak Okutuluyor.”	119
“Bu İş Sadece İstihdam Kapısı Olarak Görmeyin.”	120
“Faiz Hassasiyeti Olanların Tercihi Katılım Bankaları”	122
“Benim Hesabıma Faiz Bulaşmasın!”	123
EKLER	126

ÖNSÖZ

Ülkemizin beşerî ve iktisadi hayatının yaklaşık 50 yılına sirayet etmiş olan İslami bankacılık düşüncesinin hayata geçmesine Hz. Allah'ın lütfu ve inayetiyle hizmet etmiş olmaktan her zaman gurur duydum. Öyle ki sorumluluk üstlenerek yerine getirmeye gayret ettiğim bu vazifelerim, benim çocuklarıma bırakacağım en büyük servetimdir. Bidayetinden tekâmülüne kadar farklı görevler aldığım faizsiz finans ve bankacılık endüstrisi, ülkemizin bugün ve gelecekte paylaşım ile üretimi esas aldığı bir zemin hazırlamıştır. Bu felsefe ile ülkemiz, Hz. Allah'ın izniyle sosyal ve ekonomik yönden dünyanın önde gelen ülkelerinden biri olmaya devam edecektir.

Vazife üstlendiğim ilk günden beri birlikte mesai yaptığım çalışma arkadaşlarım ile Albaraka Türk Katılım Bankası yönetim ve sermayedarlarına, sektörümüzdeki bankalarımızın değerli genel müdürlerine, politikaların geliştirilmesi ve kanunların geçirilmesinde desteklerini bizden esirgemeyen siyasetçi ve bürokratlara, kurulduğumuz ilk günden bugüne kadar bireysel yahut kurumsal fonları ile bize güvenen iş insanlarına teşekkürü bir borç bilirim.

Bir teşekkürü de 40 yıla yakın çalışma hayatımda bizlere her daim destek olan insanlara iletmek isterim. Özel finans kurumlarının konuşulmaya başlandığı ilk dönemde, kamu politikalarında bizlerden desteklerini esirgemeyen merhum Cumhurbaşkanımız Turgut ÖZAL

ile fikrî desteklerinden ötürü Korkut ÖZAL'a şükranlarımı sunuyorum ve bir kez daha kendilerine Allah'tan rahmet diliyorum. Bu vesile ile 2002 sonrasında katılım bankacılığı alanında bizlere inanan ve vizyonları ile yol gösteren, kanun ve yönetmeliklerle katılım bankacılığının bugünlere gelmesini sağlayan Sn. Cumhurbaşkanımız Recep Tayyip ERDOĞAN'a saygı ve hürmetlerimi sunuyorum. Albaraka Türk Katılım Bankası'nın kurucularından Merhum Şeyh Salih Kamil Bey'e ülkemizin ve insanımızın potansiyeline inarak yaptığı yatırımlar için, yerli kurucumuz Sn. Mustafa TOPBAŞ ve TOPBAŞ ailesine de İslami bankacılık çalışmalarını bu topraklarda başlatma gayretleri için teşekkür ediyorum. 2001 krizi sonrası oluşan ortamda Özel Finans Kurumları için Güvence Fonunun kurulmasındaki desteklerinden dolayı dönemin Milletvekillerinden Sn. Salih KAPUSUZ ve dönemin Başbakan Yardımcılarından Sn. Hüsamettin ÖZKAN'a da desteklerinden ötürü müteşekkirim. Yine aynı dönemde bizleri bu ideale teşvik eden 11. Cumhurbaşkanımız Sn. Abdullah GÜL'e şükranlarımı sunuyorum.

Albaraka Türk'ün kuruluşunda birlikte hareket ettiğimiz değerli büyüğüm merhum Kemal UNAKITAN'a, engin tecrübelerinden istifade ettiğim üstadım Sn. Yalçın ÖNER'e teşekkürü borç bilirim. Yine üstlendiğim bu görevleri ifa etmemde her zaman desteklerini gördüğüm ve önerileriyle bu kitabı zenginleştiren Sn. Temel HAZIROĞLU'na, Durham Üniversitesi'nde İslam ekonomisi alanında çalışmalarına devam eden ve bu kitap çalışması için bendenizi teşvik eden Prof. Dr. Mehmet ASUTAY'a e minnetlerimi sunuyorum.

Bu kitap çalışmasının hayata geçirilmesinde fikrî ve editoryal katkısı olan Sn. Mustafa ÖZKAN'a ve Albaraka Türk Katılım Bankamızın iştiraki olan Albaraka Kültür Sanat ve Yayıncılık A.Ş.'nin Genel Müdürü Sn. Ahmet Faruk ÇAĞLAR'a ve çalışkan ekibine teşekkürlerimi iletiyorum.

Ve son olarak Albaraka Türk Katılım Bankası Yönetim Kurulu Başkanımız Sayın Adnan Yusuf Beyefendiye ve Sayın Genel Müdürümüz Melikşah UTKU beye hususi teşekkürlerimi sunuyorum.

ÇOCUKLUK YILLARI

Tepeköy'den Maşukiye'ye Uzanan Yolculuğumuz

› Osman Akyüz'ün nerede ve nasıl bir ortamda doğduğundan başlayalım.

3 Mayıs 1954 yılında Trabzon'un Yomra ilçesine bağlı Tepeköy'de dünyaya geldim. K y m n eski adı Sifter diye geçiyor. Bu isim de zannediyorum ki menşei itibariyle Rumcadan geliyor. 1959 senesine kadar ikamet ettiğimiz Tepeköy, sahile 18 km içeride ve bulunduğu vadinin en yükseği olan şirin bir yerleşim yeri idi. Bölgede aşığı yukarı 1700-1750 civarında da bir rakım olduğunu belirtmek lazım.

› Doğduğu muhit insanın yetişmesinde oldukça önemli bir rol oynuyor. Biraz Tepeköy'den konuşabilir miyiz?

Doğduğum yerleşim yerini kısaca bir dağ köyü olarak tanımlayabilirim. Orada hayat çok zor şartlarda idame ettiriliyor. Karadeniz'in diğer pek çok bölgesinde olduğu gibi Tepeköy'de de köylü; yazın yaylaya gidiyor, kışın ise tekrar köyüne dönüyor. Daha çok çalışma gücü olan erkekler mecburen gurbetin yolunu tutuyor. Anlayacağınız ev, tarla, bağ, bahçe işi kadınlara kalmış. Kısacası tipik bir

Karadeniz köyü. Hemen hemen bütün yöre insanı zaten hayatını bu şekilde idame ettirir. O tarihlerde Türkiye'deki yoksulluk, hakikaten ileri düzeydeydi. Ben henüz beş yaşındayken köyümüzden göç etmiştik. Bu sebeple Tepeköy'le ilgili söyleyebileceklerim ne yazık ki bu kadarla sınırlı.

> Aile büyüklerinizi de tanımak isteriz...

Dindar bir ailenin çocuğuyum. Mesela rahmetli babam, İslami bilgisi bakımında molla seviyesindeydi. Namaz kıldırabilir, temel sureleri çok rahat okuyabilirdi. Amcam da Trabzon'daki karşı köyümüzde 40 yıl imamlık yapmıştı. Kendisi, medreselerde eğitim görmüş bir aile büyüğümüzdü. Dolayısıyla büyüdüğüm ailede helal-haram konusu başta olmak üzere İslam'ın koyduğu bütün kurallar, çok ciddiye alınırdı. Daha sonraki dönemde de ben, imam hatip okuluna gittim. Zannediyorum bu durumun temelinde de ailemin İslam'a olan hassasiyeti yatıyordu.

Diğer taraftan, büyüdüğüm aile çoğu Karadenizli ailede olduğu gibi kalabalıktı. Altı çocuklu bir ailenin evladı olarak hayata başladım. Ben yukarıdan aşağıya dördüncü çocuğum. Tabii ailemizde kayıplar da var. Üç tane kardeşim, çocukluk evresindeyken vefat etmiş. Bir ablam, biz göç etmeden önce evlenmişti. Onu orada bırakarak baba, anne ve beş kardeş; 1959 yılının bahar aylarında köyümüzden ayrıldık. Sanırım nisan ayının başlarıydı... Trabzon'dan bir kamyon kiraladık ve o kamyonla Adapazarı'na doğru yola çıktık. Yolculuğumuzda yedi kişiydik, ancak bize eşlik eden dört tane de ineğimiz vardı.

> Anne ve babanız üzerine biraz daha konuşalım isterseniz.

Annem ve babam, tabir caizse Trabzon'un dağ köyünde doğmuştu. Bu insanlar, hayatlarının önemli bir bölümünü de orada geçirmişti. Özellikle annem o dönem, şehri bir ya da iki kez görmüştü. Ebeveynlerim okuryazar bile değildi... Açık konuşmak gerekirse okula da hiç gitmemişler. Bahsettiğim bu dağ köyünde 45-50 yıl